

Българчета.

Малки ние сме дечица,
 Любимъ златната зора,
 И къмъ китната горица
 Дружничко летимъ. Ура!

И кога ни е люляла
 Съ пѣсень сладка всѣка нощъ,
 Отъ душа е тя желала
 Съ твърдъ духъ да сме, съ
 вихра мощъ.

Българка ни е родила.
 Съ български сме ний сѣрдца,
 Тя е наш'та майка мила,
 Ний сме нейнитѣ слънца.

Та когато станемъ ние
 На години до единъ,
 Въ гърдь сѣрдце ни да забие
 На достоенъ, вѣренъ синъ!

Люб. Бобевски.

